

מ"ת 17051/02/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד מחמוד אבו זיינב, מחמוד חלייחל

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 17051-02-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' אבו זיינב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 37922/2017

בפני המבקשת
נגד המשיבים
כבוד השופטת רות שפילברג כהן
שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
1. מחמוד אבו זיינב (עציר)
2. מחמוד חלייחל (עציר)

החלטה (ביחס למשיב 2)

זהו דיון בבקשת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב מס' 2 עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע:

1. נגד שני המשיבים הוגש כתב אישום שפרטיו יובאו מיד בהמשך. הדיון בעניינו של המשיב מס' 1 נערך כבר ביום 13/2/17, ובסופו הוריתי על מעצרו של המשיב מס' 1 עד החלטה אחרת, על הגשת תסקיר מעצר לגביו, ונקבע המשך דיון לבחינת שחרור לחלופת מעצר.

הדיון בעניינו של המשיב מס' 2 הופרד לבקשתו, נדחה מטעמיו, והתקיים רק ביום 26.2.17.

בנסיבות אלה, השמיעו הצדדים, כפי שיפורט בהמשך, טענות הנוגעות לדומה או לזהה בין שני המשיבים, וזאת בנוסף לטענות הנוגעות לבקשה למעצר עד תום ההליכים.

2. כתב אישום מייחס לשני המשיבים בצוותא חדא שורה של עבירות, בראשן עבירת גניבת בקר בהתאם להוראותיו של סעיף 384א(א)(2) לחוק העונשין, וכן עבירות נוספות בהן הסגת גבול, התעללות בבעלי חיים, הובלת בעלי חיים באופן הנוגד איסור על פי חוק והסתייעות ברכב לעבור עבירה.

על פי המיוחס לשני המשיבים בכתב האישום, ביצעו השניים גניבות בקר משני חקלאים בשני אירועים שונים, הראשון ביום 19.1.16, אז גנבו על פי הנטען, 4 עגלים, בישוב גוש חלב, כששווי כל עגל נאמד בכ-4,000 ₪,

ובמקרה השני, ביום 23.1.17 גנבו שני עגלים נוספים מחקלאי בישוב דלתון.

עפ"י כתב האישום, בוצעו שני אירועי הגניבה כל פעם בשעות הערב, בכל פעם נגנבו עגלים רכים מאוד, צעירים ממש, נכפתו, הוכנסו לתוך רכב שכור מסוג "סקודה" והובלו על ידי המשיבים לכפר מזרעה, שם מכרו אותם המשיבים תמורת סכום שנאמד בכשליש משויים, לאדם שרכש אותם מהם.

ראיות לכאורה

3. ב"כ משיב מס' 2 אישר כי **מתקיימות ראיות לכאורה** לגבי המיוחס למשיב זה.

עילת מעצר

4. ב"כ המבקשת, בבקשה הכתובה כמו גם בטיעונים בע"פ, טען כי מתקיימת עילת מעצר הנלמדת מנסיבות ביצוען של העבירות ומהחומרה היתרה המלווה את עבירות גניבת הבקר. עוד צויין כי שתיקתם של שני המשיבים בחקירה מגבירה את מסוכנותם, ובכל אופן תורמת לכך שהמסוכנות לא תופג. המבקשת ביקשה כי גם המשיב מס' 2 ישלח לשרות המבחן לבחינת מסוכנותו ולבדיקת החלופה שהציע.

5. בא כוחו של המשיב מס' 2 טען כי לא מתקיימת עילת מעצר, ובכל מקרה לא עילה בעוצמה הדרושה למעצר עד תום ההליכים, אף לא למעצר ביניים נוסף להזמנת תסקיר.

נטען כי מדובר בעבירות רכוש, אשר אינן מקימות חזקת מסוכנות, ושכפועל לא מעוררות עילת מעצר בהתאם להלכות הידועות בעניין פרנקל ומסארווה.

הסנגור המלומד הפנה, בתור דוגמא, לנסיבותיהם העובדתיות של עניין פרנקל ועניין מסארווה, וטען ששם דובר בעבירות רכוש חמורות לעין ערוך מעניין זה.

צויין כי מדובר בשתי עבירות רכוש בודדות, אשר אינן מצטרפות לשיטת פעולה, לא מצביעות על תחכום או התארגנות פלילית חמורה.

הסנגור הפנה להחלטתי בעניינו של המשיב השני, משיב מס' 1, בה צויין, לגבי נסיבות ביצוע העבירות, כי העגלים הוסעו ברכב שכור אשר לא אותר, בין היתר, בשל אי שיתוף פעולה של המשיבים, ששתקו בחקירתם. הסנגור הפנה בעניין זה למסמכים מתוך תיק החקירה, מהן עלה שאביו של המשיב מס' 2 סיפק למשטרה מידע מלא לגבי רכב הסקודה, אותו החזיק בשכירות קבועה, ואשר על פי הנתען שימש בעבירה. הסנגור טען שמדובר במחדל חקירתי, בעטיו הרכב לא נתפס, וכי בניגוד לדברים שצויינו בהחלטתי לגבי משיב מס' 1, המשיב מס' 2 שיתף פעולה, התייצב לחקירה, וכלל לא התבקש להמציא את הרכב האמור.

הסנגור ביקש לאבחן את עניינו של המשיב מס' 2 מזה של המשיב מס' 1, וטען שלמשיב הנוכחי אין כל עבר פלילי, לעומת המשיב מס' 1 שביצע בעבר עבירה פלילית שעניינה הפרעה לעובד ציבור. עוד נטען, כי ראיות התיק מובילות למסקנה לפיה חלקו של המשיב מס' 1 בעבירות היה מרכזי יותר מזה של המשיב מס' 2.

על בסיס עיקרי טיעון אלה, הציע ב"כ משיב מס' 2 לשחררו למעצר בית מלא בביתו בכפר גוש חלב, בהשגחה לסירוגין של הוריו, אחותו ודודתו.

6. כפי שפורט לעיל, ההחלטה בעניינו של המשיב מס' 2 לא מתקבלת על קרקע שוממה, שכן הבעתי כבר את דעתי בפרשה זו, בהחלטתי לגבי המשיב מס' 1, כי קיימת בנסיבות פרשה זו עילת מעצר, וכי לפיכך נדרשת בחינה מדוקדקת ומקצועית של שרות המבחן באשר למסוכנות ולהתאמת חלופות המעצר. לאחר ששמעתי בקשב את טיעוני הסנגור, קראתי את השלמת הטיעון הכתוב שהגיש, אף עיינתי בתיק החקירה, ונתתי את דעתי לטענות בדבר השוני בין עניינם של שני המשיבים - נותרה דעתי כפי שהייתה, ואני עדיין סבורה כי קמה בעניין זה עילת מעצר לגבי שני המשיבים. אפרט להלן את נימוקי קביעתי.

7. עבירות רכוש לא מקימות חזקת מסוכנות, ורק במקרים מתאימים, ימצא מי שביצע לכאורה עבירת רכוש, הנו כזה שנשקפת ממנו מסוכנות המחייבת מעצר או הגבלות אחרות. פסק הדין בעניינו של רוסלן פרנקל בש"פ 5431/98 קבע שורה של מדדים בהם תיבחן עבירת רכוש בשאלת מסוכנותו של מבצעה לכאורה. מדדים אלה עניינם במידת התחכום של העבירה, מידת הנזק שנגרם בשל ביצועה, ומדדים נוספים, ברשימה בלתי סגורה, אשר פורטה באותה החלטה שצוטטה מאז רבות. מצאתי כי המקרה שבפני הולם בחלק מהמדדים, גם אם לא בכולם, את מבחני החומרה שקבעה הלכת פרנקל.

8. תיק החקירה מתעד חקירה סבוכה למדי, שהחלה בתפיסה של שישה עגלים רכים גנובים - ארבעה נגנבו מחקלאי בגוש חלב, שניים מחקלאי תושב דלתון, שנגנבו ונמכרו תמורת סכום הנמוך בהרבה משוויים. אין מחלוקת באשר לראיות לכאורה, ובכל זאת אציין כי רוכש העגלים, שהנו עד תביעה בתיק זה, לאחר תקופה בה היה עצור, קשר את שני המשיבים לעבירות והפליל אותם. אותו עד תביעה לא הכיר את שני המשיבים היטב, והראיות נגדם עובו וחוזקו בין היתר במחקרי תקשורת, שתיעדו קשר של השניים עם רוכש העגלים, וכן בדו"ח תנועה שלהבנתי ביסס את עניין הרכב שצויין בכתב האישום. המשיבים שמרו בחקירתם על זכות השתיקה, ומלבד הכחשה כללית של המיוחס להם לא ענו על שאלות מפורטות שהוצגו להם.

9. כתב האישום, וחומר הראיות, מתעדים מיזם פלילי, במסגרתו, ראשית איתרו המשיבים את אדם שניתן למכור לו בקר (עד התביעה מערוף עווד, תושב הכפר מזרעה) שהביע נכונות להצעתם למכור לו עגלים, ואז, כשכבר היה קונה מיועד, ביצעו את שני מעשי הגניבה.

המשיבים גנבו ארבעה עגלים מבן כפרם, אף הוא כמותם תושב גוש חלב, ובאירוע נפרד ממתלונן אחר בדלתון.

הגניבות בוצעו תוך זמן קצר. נסיבות הביצוע מצביעות על קשירת קשר, ובניגוד לנטען על ידי הסנגור, מצאתי כאן אלמנטים מחמירים של תכנון ושל שיטתיות, וזאת אף על פי שמדובר בשני מקרי גניבה בלבד.

10. המשיבים השתמשו, על פי טענת האישום, ברכב שכור, פרטי. בהחלטתי לגבי המשיב מס' 1 ציינתי כי הרכב לא נתפס בין היתר בשל אי שיתוף הפעולה של המשיבים. עיינתי בתיק החקירה בשים לב לטענת הסנגור, לפיה המשטרה לא מיצתה את החקירה בעניין הרכב ולא עשתה די כדי לתפוס אותו, ומצאתי כי אכן אין לשלול את הטענה על פניה. יתכן שניתן היה לפעול בפעולות חקירה נוספות כדי לתפוס את הרכב, ואולם אין בעניין זה להשפיע על עניין עילת המעצר, ועל הקביעות באשר לאי שיתוף הפעולה של המשיבים בחקירה.

אציין כי בחקירתו של המשיב מס' 2 מיום 1/2/17, עמ' 3, הוא מסר לחוקר כי רכב הסקודה חונה "בעליה לכפר" (ש' 50), ואולם בהמשך החקירה הודיע לו החוקר כי כוחות משטרה שהגיעו למקום לא איתרו את הרכב במקום בו נטען שהרכב חנה (ש' 68) - עניין זה מהווה אינדיקציה, ולו על פניו, לכך שמשיב זה הטעה את החוקרים בעניין הרכב, ואולם אין בכך שיקול מרכזי לכאן או לכאן.

11. המשיבים הסיעו את הבקר לא ברכב ייעודי, וללא התקנה מיוחדת של ציוד להסעת בעלי חיים. לשם כך ניתקו עגלים רכים ממש מאמותיהם, כפתו אותם, והניחו אותם בתא מטען.

לאחר שהעגלים הושבו למתלוננים, מתה אחת העגלות (השייכת לחקלאי מגוש חלב), בשל אי אספקת קולוסטרום שמקורו בחלב אם חיוני (ראה מזכר של החוקר גרבאווי מיום 5/2/17 מסומן קכ"ב) מדובר בהתאכזרות לבעלי חיים למען בצע כסף, שגרמה לממוות, המעידה על מסוכנותו של המבצע.

12. מתוך עדותו של פארס אבו פארס, תושב גוש חלב, בעליהם של ארבעת העגלים הגנובים, מיום 25/1/17, עולה כי לאחר שהחקירה כבר הייתה בשיאה, קיבל מתלונן זה שיחת טלפון בשעות הלילה, בה איים עליו אלמוני כי עליו להימנע מלזהות את העגלים הגנובים. הדובר אלמוני הודיע למתלונן שאם יימנע מזיהויים - יפוצה, ואם יזהה בניגוד להוראה - יפגעו בו.

למחרת השיחה הוחזרו ארבעת העגלים למתלונן, והוא זיהה אותם, ודיווח על האיום.

בדיקת שיחות נכנסות לנייד של המתלונן בשעות הרלוונטיות העלתה כי באותן שעות קיבל המתלונן שתי שיחות טלפון מהמשיב מס' 2 (מסמך קח' מיום 31/1/17).

עניין האיום הטלפוני מצביע על מסוכנות ועל חשש לשיבוש הליכי משפט ולחץ על עדים.

החשד שננקט איום טלפוני, מקרין על מסוכנותם של שני המשיבים לא רק כלפי תושב גוש חלב, אלא גם כלפי עדי תביעה נוספים, ובראשם העד המרכזי תושב הכפר מזרעה, שרכש את העגלים.

13. עבירת גניבת הבקר הינה עבירה חמורה, אשר גורמת לנזק כלכלי כבד לחקלאים ולמגדלי הבקר, אשר

מטבע הדברים נכשלים מלהקצות משאבים לצרכי שמירה והשגחה, ולכן צאנם ובקדם מהווה טרף קל לעברייני רכוש. בשורת החלטות של בית המשפט העליון, אושרו החלטות לגבי מעצר עד תום הליכים של גנבי בקר, ואני מפנה בעניין זה לרשימה חלקית. לדוגמא, בש"פ 9407/03, בש"פ 1782/13 ובש"פ 3565/05. בהחלטה האחרונה (בש"פ 3565/05), בעניינו של מורד גריפאת, אישר בית המשפט העליון (כב' השופטת כתוארה דאז חיות) את מעצרו של שני משיבים שלחובתם עבר פלילי, ואילו לגבי משיב נוסף נעדר עבר פלילי, הורה בית המשפט העליון לערכאה הנמוכה יותר, לבחון בעניינו חלופת מעצר. המשיב מס' 2, נעדר עבר פלילי, ובדעתי לשקול לשחררו לחלופת מעצר, אולם, כפי שיפורט בהמשך - מצאתי כי דרושה בדיקה של מסוכנותו ושל החלופה שהציע באמצעות תסקיר. עיינתי בהחלטות אליהן הפנה ב"כ המשיב בטיעונו הכתובים, שבהן שוחררו גנבי בקר, לא פעם בעבירות חמורות מאלה שכאן. אין בהחלטות אלה לשנות את קביעתי כי מתקיימת עילת מעצר, וכי יש לבחון את המסוכנות באופן מעמיק.

14. לא מצאתי הצדקה להבדיל בין עניינו של המשיב מס' 2 מעניינו של המשיב מס' 1. למשיב הנוכחי אין אמנם כל עבר פלילי, ואילו למשיב מס' 1 קיים רישום פלילי בודד, ואולם אין לכך משמעות מכרעת, שכן מדובר בצו של"צ ללא הרשעה שנגזר על המשיב מס' 1 בגין הפרעה לעובד ציבור. גם הטענות על כך שחלקו של משיב זה בעבירות היה פחות מחלקו של חברו, לא מגובות בראיות, המצביעות דווקא על פעילות בצוותא חדא של שני המשיבים, ללא אבחנה משמעותית לגבי חלקו של זה או זה. כאן המקום להזכיר שוב כי המשיב מס' 2 שתק בחקירה, ולא השמיע כל הסבר לגבי חלקו בפרשה, ממנה התנער כליל. אין לקבל כל טענה לגבי חלק משני בהתארגנות הפלילית, שעה שהמשיב עצמו לא משמיע טענה כזו בגרסתו.

15. בנוסף, מצאתי צדק מסויים בטענת המבקשת על כך ששתיקתם של שני המשיבים בחקירה מוסיפה למסוכנותם. הדברים אף נקבעו, אם כי בהקשר לעבירות נשק, בבש"פ 1748/11 בעניין יחזקאל. אילו הייתה בפנינו גרסה של המשיב למיחוס לו, יתכן וניתן היה ללמוד מתוך גרסה זו על נסיבות לקולא, ולהבין איזה רקע עמד מאחורי ההתנהגות החמורה. מששתק המשיב בחקירה ונמנע מכל התייחסות עניינית - לא ניתן לקבל הסברים חיצוניים לגבי היעדר חומרת מעשיו, הניכרים בפליליות מובהקת.

16. אני קובעת איפה כי קמה עילת מעצר, שעניינה מסוכנות, ובנוסף עילה שעניינה חשש להשפעה על עדי התביעה - בעלי העגלים, כמו גם עד התביעה המרכזי מהכפר מזרעה, ועדים נוספים מהכפר.

חלופת מעצר

17. ב"כ המשיב מס' 2 הציע לשחרר אותו למעצר בית מלא בביתו. אביו, אמו, אחותו ודודתו העידו בבית המשפט והתחייבו להשגיח ולדווח על כל הפרה.

יצוין כי המשיב מס' 1 הציע הצעה אחרת, הכוללת הרחקה מהכפר גוש חלב, ולעומתו הודיע בא כוחו של

המשיב מס' 2 כי אין בידי משיב זה להציע חלופה מחוץ לכפר.

הסנגור טען כי אין משמעות להרחקה מהכפר, שכן המסוכנות לביצוע עבירות רכוש נוספות מהסוג המיוחס, אינה תלויה במקום. בנוסף, נטען כי אין סכנה להשפעה על עדים או לשיבוש מהלכי משפט.

18. מצאתי כי הבדיקה שנעשתה לגבי המשמורנים בדיון איננה מספקת, וכי טרם יוחלט בבקשה, אני זקוקה לבדיקה מעמיקה על ידי שרות המבחן. **ראשית**, הבדיקה שנעשתה בבית המשפט, מטבעה לא כוללת התרשמות מהמשיב עצמו, ומצאתי כי דרושה התייחסות של שרות המבחן למסוכנותו של משיב זה, לקווי אישיותו ולהתאמתו לשחרור. **שנית**, אף על פי שבני המשפחה הותירו באופן כללי רושם חיובי, נותר ספק משמעותי באשר להתאמתה של החלופה שהוצעה. אביו של הנאשם מבלה את רוב שעות היום בעבודה, וכך גם אחותו. אמו ודודתו אמורות איפוא להשגיח עליו ברוב שעות היממה, ולא שוכנעתי עד כה שיש די בחלופה המוצעת, שכוללת השגחה בידי בני משפחה קרובים ביותר, כדי להגן על שלום הציבור במידה מספקת. **שלישית** - הותרתו של המשיב בכפר, באותה כתובת ממנה יצא לכאורה לביצוע העבירות, מוסיפה למסוכנות, וזאת במיוחד לנוכח החשד שעד התביעה תושב הכפר אויים בטלפון (ראה האמור בפסקה 12 שלעיל). עניינים אלה מחייבים להשקפתי בדיקה בידי שרות המבחן.

אני מורה לפיכך לשרות המבחן לערוך תסקיר מעצר לגבי המשיב מס' 1, נסיבותיו, מסוכנותו והתאמתה של חלופת המעצר שפרטיה יונחו בפני שרות המבחן.

עד אז, עצור המשיב עד החלטה אחרת.

נקבע להמשך דיון ליום 23.3.17 שעה 09:00.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ז, 28 פברואר 2017, במעמד הנוכחים.